

wiednio punktowane. Ilość punktów decyduje o pierwszych miejscach i nagrodach.

Zaproponowano następujący terminarz dla poszczególnych etapów:

1. dla pierwszego etapu — maj 1978 r. (początek miesiąca).
2. dla drugiego etapu, w poszczególnych rejonach, październik (sobota 14 października 1978 r.).
3. dla finału — w Warszawie — listopad (sobota 25 listopada 1978 r.).

Przynależność do rejonu kształtować się będzie w zależności od zgłoszeń.

Inicjatywę i bezpośrednie zainteresowanie powyższą sprawą przekazano samemu alumnom, zespołom biblijnym względnie seminarium naukowym N. Testamentu. Organizacja zewnętrzna, utrzymanie kontaktów z zainteresowanymi i troska o przebieg konkursu spoczywa tym razem na zespole biblijnym Gorzowskiego Seminarium Duchownego w Gościkowie-Paradyżu.

Zywnym nadzieję, że w szlachetnej rywalizacji o zdobycie maksymalnej znajomości Pisma św. Nowego Testamentu wezmą udział liczni alumni. Pragnienie głębokiego poznania Ksiąg natchnionych i ukochanie Bożego Słowa zachęci zapewne do udziału w pracy konkursowej, której hasłem jest Chrystusowa *Scrutamini Scripturas* (J 5, 39).

Gościkowo—Paradyż

KS. TEOFIL HERRMANN, CM

Krzysztof Wójcicki

RECYTACJE TEKSTÓW BIBLIJNYCH

Od roku 1968 utrwaliła się w Krakowskim Seminarium Duchownym tradycja wzbogacania uroczystości imieninowych Metropolity Krakowskiego Ks. Kard. Karola Wojtyły programami artystycznymi opartymi na tekstach wybitnych dzieł literackich. Te wieczory poetyckie przygotowywane są przez alumnów Krakowskiego Seminarium Duchownego pod kierunkiem dr Mieczysława Kotlarczyka, byłego dyrektora Teatru Rapsodycznego w Krakowie, i jemu zawdzięczają swój kształt artystyczny. W ubiegłym roku odbył się dziesiąty tego rodzaju wieczór, co pozwala na pewne podsumowanie.

Główny nacisk położony jest na wartość żywego słowa. Unika się wprowadzania elementów odwracających uwagę słuchaczy od podawanego tekstu. Szczególnie dotyczy to pięciu programów, które w różny sposób związane były z treścią Pisma Świętego. To nawiązanie do tematyki biblijnej odbyło się w trojaki sposób.

Przed wszystkim dwukrotnie zaprezentowano sam tekst biblijny wybierając fragmenty z księgi Hioba w roku 1972, a w następnym z Apokalipsy św. Jana.

Inny rodzaj podejścia do tekstu natchnionego zastosowano w programach z lat 1976 i 1977. Stworzony został rodzaj kompozycji polegających na podawaniu tekstu Pisma Świętego z następującym po nim rodzajem poetyckiego komentarza. Tematem pierwszego z nich była historia Jakuba, gdzie odnośnie teksty Księgi Rodzaju ilustrowane były ich przetworzeniem dokonany przez Stanisława Wyspiańskiego w III akcie *Akropolis*. Tytuł całości — *Gobelin biblijny*, zaczerpnięty z dramatu, nabrał w takim zestawieniu szczególnego znaczenia. Na podobnej zasadzie zbudowany został

ostatni z dotychczasowych programów. Motywem przewodnim było stworzenie świata i udział w tym dziele Słowa — Logosu. Całość zatytułowana została *Fiat — Logos* i zgodnie z tytułem przeprowadzono myśl w dwu etapach. Pierwszym — wychodzącym od tekstu Rdz 1, 1—2, 4 podanym słuchaczom w tłumaczeniu Romana Brandstaettera i drugim — rozpoczętym wygłoszeniem Prologu Janowego (J 1, 1—3). W ramach tych monumentalnych tekstów umieszczono ich poetyckie transpozycje stworzone przez Kochanowskiego,łowackiego, Kasprowicza i Milona.

Odmienne podejście do treści biblijnych zaprezentowane zostało w roku 1971. Polegało ono na odwołaniu się tylko do wyobraźni poety — Stanisława Wyspiańskiego. Za tworzywo pracy artystycznej wzięto jedną z jego wczesnych sztuk teatralnych *Daniel* (1893), opartą na słynnym opisie uczyty Baltazara (Dn 5, 1—30).

Biorąc pod uwagę, że połowa spośród dziesięciu programów w różny sposób inspirowana była przez teksty Pisma Świętego oczywisty jest wniosek, że tematyka biblijna zajmuje wśród innych miejsce pierwsze. Nie jest to przypadkowe, gdyż założeniem decydującym o wyborze tekstów i tematów jest ich ranga artystyczna i ideowa. A jakież inne słowo, jeżeli nawet nie pod względem formy to na pewno treści, może stać wyżej nad słowo Boga mówiącego do nas? Słowo to podane inaczej, niż zwykle się to czyni np. na zgromadzeniu liturgicznym, zyskuje nowy wymiar, może niekiedy lepiej ukazać bogactwo swej treści. Taka forma przekazu, dzięki większej ekspresji, oddziałuje bardziej emocjonalnie na słuchaczy, łatwiej może wyzwolić osobistą odpowiedź. A przecież celem Bożego mówienia do nas jest pragnienie zaangażowania nas w owocny zbawienny dialog.

Kraków

KRZYSZTOF WÓJCICKI

M A T E R I A Ł Y H O M I L E T Y C Z N E

Ks. Stanisław Grzybek

IV Niedziela Wielkiego Postu (5. III. 1978)

RÓWNOŚĆ W KOŚCIELE

(Czyt. I: 1 Sm 16, 1b. 6. 7. 10—13a; Czyt. II: Ef 5, 8—14; Ew: 9, 1—41).

1. Doświadczenie życiowe: W czasach Chrystusa w Palestynie było wielu ludzi chorych na oczy. Choroby były rozmaite, do ślepoty włącznie. Ślepi żyli razem z ludźmi widzącymi. Było ich tak wielu, że specjalnie nie zwracano na nich uwagi. Pozbawieni możliwości pracy, żyli z tego co uzebrali. Mało kto litował się nad nimi. Dopiero Chrystus gdy przyszedł na ziemię, okazał im swoje serce. W ten sposób udo-